

Aanbeveling Attie

Lieve Danka, Ik wil proberen weer te geven waarom ik nog steeds, 12 en een half jaar lang, bij jou mandala's teken.

Voor ik bij je kwam had ik in HHW al wat mandalatekenlessen gevolgd, maar die stopten opeens.

Toen ontdekte ik in het programmaboekje van Huissen dat jij daar mandalatekenles gaf en daar stapte ik toen maar op af. Dat beviel zo goed dat ik bij je bleef komen.

Eerder dan nu kon ik niet reageren omdat ik al het materiaal en de tekeningen nog eens wilde nakijken.

Als ik nu over deze 12 en een half jaar reflecteer dan springen er een aantal zaken meteen op de voorgrond.

Omhoog borrelen de herinneringen aan de vakanties in Zwitserland. Hans en jij die daar toen zoveel van jezelf gegeven hebben. De mandala's die we maakten, de reizen en de wandelingen, het kennismaken met het vilten, en niet te vergeten het plezier dat we met elkaar beleefd hebben.

Dan is er is ook de tijd waarin ik les gaf in de vrouwegevangenis en waarbij jij mij inspireerde en bevestigde dat ik het kon. Die bevestiging kreeg ik ook van jou toen ik les gaf in 2 buurthuizen en in het oecumenisch centrum de Zwaan in Alkmaar.

Omdat ik mandalatekenen zelf zo ongelooflijk fijn en ontspannen en rustgevend vond en vind, wilde ik dit toen ook graag doorgeven. Tegelijkertijd ontwikkelde ik ook mijn eigen creativiteit en die van anderen.

Nu denk ik: "Hoe heb ik dat allemaal zomaar gedurfd en gedaan".

Ook al omdat ik toen nog niet zoveel wist is en nu zoveel mandala's verder ben. Want ik heb net als iedereen er een ongelooflijk aantal gemaakt. Dat valt pas op als je ze allemaal nog eens gaat bekijken.

De eerste kennismaking met jou en Hans was in het Dac. Met als thema: "Kleur bekennen in je geboortemandala". Hans liep nog druk heen en weer en hielp je met het aandragen van allerlei zaken die je nodig dacht te hebben.

Daarna zijn we volgens mij bij jou thuis gaan tekenen omdat de groep niet meer vol kwam. Dat zijn we eigenlijk al die tijd blijven doen met af en toe voor mij een week mandalatekenen in Huissen.

De groep bij jou thuis was vaak wisselend van samenstelling. In het begin kwamen er mensen bij en anderen stopten weer. Uiteindelijk bleven we met een kleine constante groep over tot op een gegeven moment Wil en Ineke en Millie afvielen en Sipke er bij kwam. We zijn als groep, vriendinnen geworden, en zijn met elkaar de diepte ingegaan. Zeker met de numerologie en de kabbala en het tekenen van de engelen.

We hebben we heel veel thema's behandeld. Het medicijnwiel en de vrouwenschilden, de elementen, kristalmandala's de godinnen, de chakra's, numerologie, zendala's, de kabbala en de

engelen, af en toe deden we nog wat met vilten of zijde schilderen en misschien vergeet ik er nog wat.

Toen ik er op terug keek dacht ik: *Wat zijn het een rijke jaren geweest!*

Waarom ik nog steeds bij jou mandalateken was je vraag: Jij bent erg deskundig, je kunt je kennis overdragen en die kennis wil je met ons delen. Je bent enthousiast en deelt gul uit. Zowel je kennis, als je materiaal.

Dat we met elkaar de diepte in durfden gaan was omdat het veilig was, respectvol en er was aandacht en ondersteuning voor een ieder van ons. Jij en ook wij, maakten dat met elkaar mogelijk.

Ik heb diep respect voor de manier waarop je de thema's aandraagt en er diepgang aan geeft. Tegelijk heb ik ook respect voor mezelf omdat ik steeds weer een prachtige tekening maak, naar aanleiding van de opdracht die je meegeeft.

Het is niet altijd even gemakkelijk voor me, want ik moet ook contact hebben met het onderwerp voor het lukt om die tekening te maken. Soms/meestal helpt het mij om tegen iemand van onze groep, of heel iemand anders aan te praten. De ideeën kwamen/ komen dan vanzelf.

Bij jou thuis was Hans er altijd, rustig en aandachtig, en zo maakten we veel lief en leed met elkaar mee en genoten we van jullie gastvrijheid. Hans is er ook weleens niet bij geweest en dan miste ik zijn aanwezig zijn.

Als ik nu tenslotte naar mijn eigen werk kijk dan zie ik daar een enorme ontwikkeling in. *Ik heb mijn tekentaal ontwikkeld.* Waren de tekeningen eerst erg druk en rommelig nu zijn ze veel rustiger en evenwichtiger geworden. Mijn kleurgevoel heeft zich enorm ontwikkeld en ik heb meer zelfvertrouwen gekregen. Als nu een tekening anders is of afwijkt van het gewone (wat is gewoon) dan maakt het mij niet zoveel meer uit.

Dit hoort bij mij en is goed zoals het is, juist omdat ik tot uitdrukking wil brengen wat mij op dat moment ten diepste beweegt.

Nu wij straks minder vaak bij elkaar komen, en jij een andere weg gaat, vind ik dat jammer maar begrijpelijk. Het is fijn dat we elkaar af en toe nog ontmoeten en ook dan zullen het fijne inspirerende mandalateken dagen zijn.

Lieve groet Attie

